

Sygn. akt I C 1891/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej Rafineria w G.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej Rafineria w G. kwotę 2.648,36 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem złotych trzydzieści sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 1.875,61 zł od dnia 9 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 153,75 zł od dnia 21 lutego 2015r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 619 zł od dnia 27 czerwca 2015r. do dnia zapłaty;

2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

3. zasądza od Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej Rafineria w G. kwotę 2.811,50 zł (dwa tysiące osiemset jedenaście złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. Akta (...)

Sygn. akt I C 1891/14

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa Rafineria w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W. kwoty 28.991,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2014 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dnia 5 kwietnia 2014 roku w R. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność powódki. Sprawcą kolizji był A. G., kierujący pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...), który w chwili kolizji był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Pismem z dnia 22 kwietnia 2014 r. pozwany potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody. 24 czerwca 2014 r. prokurator wniósł o warunkowe umorzenie postępowania karnego przeciwko sprawcy wypadku, wskazując w uzasadnieniu, iż fakt i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu przestępstwa nie budzą wątpliwości. W związku z zaniechaniem działań pozwanej w celu wypłaty odszkodowania, pismem z dnia 8 lipca 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty, jednak bezskutecznie. Dnia 27 sierpnia 2014 r. w Sądzie Rejonowym w Wejherowie zapadł wyrok w sprawie II K 852/14, w którym A. G. uznano za winnego spowodowania wypadku i warunkowo umorzono postępowanie karne przeciwko niemu. Pismem z dnia 30 października 2014 r. powódka ponownie wezwała pozwaną do zapłaty, jednak również bez skutku. Wobec faktu, że wskutek wypadku pojazd powódki uległ całkowitemu zniszczeniu, objęta żądaniem pozwu kwota stanowi jego równowartość z chwili sprzed tego zdarzenia (28.597,50 zł), powiększoną o koszty holowania w kwocie 393,60 zł.

Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. powódka zmieniła powództwo w ten sposób, iż wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 11.243,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2014 roku do dnia zapłaty, a także kwoty 1.875,61 zł (stanowiącej sumę skapitalizowanych odsetek od kwoty należności głównej od dnia wymagalności do dnia 8 stycznia 2015 r.) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty. Powódka wskazała, iż pozwana w toku postępowania likwidacyjnego ustaliła wartość pojazdu na chwilę sprzed wystąpienia szkody na kwotę 33.800 zł, do czego powódka się przychyliła. Ponadto, pozwana w dniu 8 stycznia 2015 r. wypłaciła powódce kwotę 22.950 zł tytułem odszkodowania.

Pismem z dnia 7 kwietnia 2015 r. powódka ponownie zmodyfikowała powództwo w ten sposób, iż wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 1.875,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 153,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz 619 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu pisma modyfikującego pozew do dnia zapłaty. Powódka wskazała, iż pozwana spłaciła całość kwoty głównej dochodzonego pozvem zobowiązania, przy czym kwotę 9.150 zł uiszczył wskazany przez nią przedsiębiorca, który odkupił pozostałości samochodu V. (...), natomiast dochodzone przez powódkę kwoty stanowią:

- 1.875,61 zł – sumę skapitalizowanych odsetek od kwoty należności głównej od dnia wymagalności do dnia 8 stycznia 2015 r.;
- 153,75 zł – sumę skapitalizowanych na dzień 20 lutego 2015 r. odsetek od kwoty 1.700 zł, którą pozwana tego dnia uiszczyła;
- 619 zł – koszt poniesiony przez powódkę w dniu 18 czerwca 2014 r. w związku z koniecznością uiszczenia składki na ubezpieczenie OC wraku samochodu V. (...), którego pozwana, chcąc skutecznie dochodzić swoich roszczeń, nie mogła zbyć przed zakończeniem postępowania likwidacyjnego.

W odpowiedzi na pozew pozwane Towarzystwo (...) Spółka akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż powódka nie udowodniła roszczenia. Pozwana stwierdziła, iż w niniejszej sprawie wypłaciła powódce kwotę 22.950 zł, która to kwota stanowi różnicę między wartością pojazdu sprzed wypadku (33.800 zł) a wartością pozostałości, które wyceniono na 10.850 zł. Powódka nie wykazała natomiast, by faktycznie poniosła uszczerbek w wysokości żądanej przez nią kwoty. Natomiast w piśmie z dnia 3 lipca 2015 r., ustosunkowując się do pisma powódki z dnia 7 kwietnia, pozwana podniosła, iż powództwo w zakresie skapitalizowanych odsetek jest

bezasadne, ponieważ pozwana nie miała możliwości zajęcia stanowiska w niniejszej sprawie z uwagi na toczące się postępowanie karne, przez co nie było możliwości jednoznacznej oceny zgromadzonego materiału.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2015r., wobec częściowego cofnięcia pozwu, Sąd umorzył postępowanie w części, to jest w zakresie żądania zapłaty kwoty 15.871,90 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Dnia 5 kwietnia 2014 roku w R. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność powódki. Sprawcą kolizji był A. G., kierujący pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...), który w chwili kolizji był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń

/okoliczność bezsporna/

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 17 kwietnia 2014 roku.

/dowód: potwierdzenie zgłoszenia szkody – w aktach szkody na płycie CD – k. 80/

Pozwane Towarzystwo (...) uznało swoją odpowiedzialność za szkodę oraz wypłaciło powódce odszkodowanie w kwotach: 22 950,00 w dniu 8 stycznia 2015 r., 2.093,60 zł w dniu 20 lutego 2015 r., natomiast kwota 9.150 zł została uiszczona przez nabywcę pozostałości rozbitego pojazdu V. (...).

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: potwierdzenia przelewu – k. 45, oraz w aktach szkody na płycie CD – k. 80, pismo z dn. 20.02.2015 r. – k. 61-61v, faktura VAT – k. 67/

Powódka w dniu 18 czerwca 2014 r. poniosła koszty w kwocie 619 zł w związku z koniecznością uiszczenia składki na ubezpieczenie OC wraku samochodu V. (...), którego, chcąc skutecznie dochodzić swoich roszczeń, nie mogła zbyć przed zakończeniem postępowania likwidacyjnego.

/okoliczność bezsporna, nadto: polisa OC – k. 64-64v, potwierdzenia przelewu – k. 65-66/

Dnia 24 czerwca 2014 r. prokurator wniósł o warunkowe umorzenie postępowania karnego przeciwko sprawcy wypadku, A. G., wskazując w uzasadnieniu, iż fakt i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu przestępstwa nie budzą wątpliwości. Dnia 27 sierpnia 2014 r. w Sądzie Rejonowym w Wejherowie zapadł wyrok w sprawie II K 852/14, w którym A. G. uznano za winnego spowodowania wypadku i warunkowo umorzono postępowanie karne przeciwko niemu.

/dowód: wniosek prokuratora – k. 28, wyrok – k. 32/

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny był w niniejszej sprawie w zasadzie niesporny. Tym niemniej, okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt sprawy i znajdujące się w aktach szkody.

Powód dwukrotnie modyfikował powództwo w niniejszej sprawie, częściowo rozszerzając je o nowe żądania (skapitalizowane odsetki, koszt ubezpieczenia wraku), a także cofając je w zakresie należności głównej – ostatecznie powództwo w zakresie należności głównej zostało cofnięte w całości, wobec zapłaty przez pozwaną w toku procesu całości tej kwoty. Kwoty, których ostatecznie domagał się powód, to kwota 1.875,61 zł stanowiąca sumę odsetek skapitalizowanych na dzień 8 stycznia 2015r. Zważywszy, że w dacie 8 stycznia 2015r. pozwany częściowo zaspokoił roszczenie powoda, jakkolwiek roszczenie było wymagalne w już w dniu 18 maja 2014r. za ten okres należą się powodowi odsetki. W myśl bowiem art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. § 2 zd.1 stanowi zaś, że jeżeli stopa odsetek

za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Zauważyć należy w tym miejscu, że fakt, iż toczyło się postępowanie karne przeciwko sprawcy szkody nie zwalnia ubezpieczyciela od obowiązku czynienia własnych ustaleń. W okolicznościach sprawy niniejszej odpowiedzialność za wypadek A. G. nie budziła wątpliwości, zatem nie było przeszkód, aby należne odszkodowanie wypłacić w ustawowym, trzydziestodniowym terminie (art.817 §1 kc).

Kolejną kwotą ostatecznie objętą żądaniem pozwu była kwota 153,75 zł tytułem odsetek od kwoty 1.700 zł skapitalizowanych na dzień 20 lutego 2015r., bowiem w tej dacie ubezpieczyciel naprawił szkodę we wskazanym zakresie. Zważywszy na zapłatę należności po terminie, w oparciu o powołane wyżej przepisy, powodowi należały się odsetki za opóźnienie, zatem żądanie w tym zakresie należało uwzględnić.

Ostatnią pozycją składającą się na sumę objętą, po ostatecznym sprecyzowaniu, żądaniem pozwu była kwota 619 zł stanowiąca równowartość składki na obowiązkowe ubezpieczenie OC uszkodzonego pojazdu. Zgodnie z art. 23 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t. ze zm.) powód, jako posiadacz pojazdu mechanicznego był obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Z obowiązku tego powód się wywiązał. Jakkolwiek zbycie pojazdu przed wygaśnięciem poprzedniej polisy, które przecież ostatecznie nastąpiło, skutkowało by zwolnieniem powoda z obowiązku opłacenia składki ubezpieczeniowej, powstrzymanie się ze sprzedażą pojazdu było zasadne z uwagi na przewidywaną konieczność przedstawienia go biegłemu do oględzin celem ustalenia wartości pozostałości. W konsekwencji, kwotę uiszczoną tytułem składki na ubezpieczenie OC uszkodzonego pojazdu należało uznać za szkodę, do której naprawienia zobowiązana jest strona pozwana. Zaznaczyć należy w tym miejscu, że żądania w zakresie zwrotu kwoty 619 zł strona pozwana nie kwestionowała. Odsetki od wskazanej kwoty Sąd zasądził, zgodnie z żądaniem powoda, od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pisma zawierającego żądanie zapłaty tej sumy, to jest od dnia 27 czerwca 2015r. (vide: zpo, k.86)

Z przytoczonych względów uznawszy powództwo za uzasadnione, w oparciu o powołane przepisy, orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

Wobec cofnięcia powództwa w pozostałym zakresie, uznawszy, że nie zachodzą przesłanki z art. 203 § 4 kpc, które wskazywałyby na niedopuszczalność cofnięcia pozwu w tej sprawie, Sąd, na podstawie art. 355 i 203 § 1 kpc orzekł, jak w punkcie 2. wyroku.

Zważywszy, że częściowe cofnięcia pozwu następowały na skutek zaspokajania roszczeń powoda, pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą proces, co przełożyła się na rozstrzygnięcie o kosztach, o których orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc. Na zasądzone od pozwanego koszty procesu złożyły się: koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa - 2.417 zł oraz część opłaty od pozwu w wysokości 394,50 zł.

Wskazać należy, iż powód uiszczył kwotę 1.450 zł tytułem opłaty od pozwu. Wobec jednak częściowego cofnięcia pozwu przed doręczeniem jego odpisu pozwanego, a w konsekwencji częściowego umorzenia postępowania, zarządzono zwrot powodowi kwoty 794 zł. Podobnie, wobec cofnięcia powództwa co do kwoty 10.470,85 zł powodowi należy się zwrot połowy uiszczonej opłaty od pozwu od wskazanej kwoty (art.79 ust.1 p.3a) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Zwrot tejże kwoty zarządzono. Tym samym, należność zasądzona od pozwanego tytułem zwrotu kosztów sądowych wyraża się kwotą 261,50 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...) W. K.